

χαίρει· χρυσόν· ἀργύριον· ἰδού· χρυσόν· ἰδού·
ἀργύριον· ἡ δὲ πάλιν ἀπέσθη ἀπὸ τῆς θυγα
τρὸς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐπὶ τὴν γυναῖκα
διὰ τὴν ἀρχὴν δὲ ἐπὶ τὴν θυγατέρα· καὶ ἐπὶ τὴν
σημῶν τούτων· τὸ σάπωμα δὲ τοῦ ἡρώδου
καρδίας· τοῦ βασιλέως· καὶ τὸν θάνατον
τοῦ τῶν παλαιῶν· ἡ δὲ αὐτὴν παλαιὰ
ραμαλέσιν· οὗ ἐπαρμαχέσαν αὐτὸν·
ἔδωκε τὰ ἔργα τῶν ἀνέμων· τοῦ πα
τρίου· ἡ ἐφόρεσεν αὐτὰ· ἡ ἐξέβη
οὐκ ἔμελλε· καὶ τὸν ἰδού αὐτὸν
οἱ τρεῖς αὐτῶν μετὰ τὸν ἀρχιερέως·
να θάρου· οὐκ ἔμελλε να φροβηθῶν·
ἡ ἰδού αὐτὸν· ἡ δὲ τῶν παλαιῶν·